

CSODATÉVŐ

A RÖSZKEI SZENT ANTAL PLÉBÁNIA
HAVONTA MEGJELENŐ LAPJA

Tartalomból:

Miseszándékok 2. old.

Részlet:

Michel Quoist: **Itt vagyok,
Uram!** című könyvéből
3. old.

Egyházközségi hírek
5. old.

Elgondolkodtató:

*Feltétel nélküli
szeretet*
6. old.

KÉRDEZZ-FELELEK

Hit Gyülekezetéről
7. old.

Juci ünnepi receptjei:
„Valentin napi és
farsangi recept”
11. old.

Kalendárium:

EMILIÁNI SZENT JEROMOS
12. old.

**Elmélkedés a rózsafüzér
titkaihoz:**
aki a mennybe fölment
14. old.

Viccek: 15. old.

Rejtvény: 16. old.

Szíriai Szent Efrém:

A keleti egyház nagyböjti imádsága

Életem Ura és Uralkodója,
ne engedd hozzám a jóra való restség,
könnyelműség, pénzvágy
és megszólás szellemét!

Ajándékozd inkább szolgádnak
a józanság, alázatosság,
állhatatosság és szeretet lelkét!

Igen, Uram és Királyom,
add, hogy megismerjem bűneimet
és meg ne ítéljem felebarátomat,
mert Te áldott vagy mindörökké,

Ámen.

Miseszándékok

Február (az esti szentmise időpontja 17 h)Szentek és
ünnepeink

1.	Péntek		Szent Ignác, Szent Brigitta
2.	Szombat		Gyertyaszentelő Boldogasszony
3.	Vasárnap	9h: Szűcs Imréné, Ábrahám Furus Etelka este:	Évközi 4. vasárnap Szent Balázs
4.	Hétfő		Szent András
5.	Kedd		Szent Ágota
6.	Szerda		HAMVAZÓSZERDA Miki Szent Pál
7.	Csütörtök		Szent Richárd
8.	Péntek		Emiliáni Szent Jeromos
9.	Szombat	Baráth Sándorné, Hódi Ilona	
10.	Vasárnap	9h: Sövényházi József este: Németh Istvánné, Szél Mária	Nagyböjt 1. vasárnap Szent Skolasztika
11.	Hétfő		Lourdes-i jelenés
12.	Kedd	Császár Ferenc	Szent Lídia
13.	Szerda		Szent Katalin
14.	Csütörtök		Szent Cirill és Metód
15.	Péntek		Szent Georgina
16.	Szombat		Szent Julianna
17.	Vasárnap	9h: Vér Antal és Rózsa Ilona, valamint a Vér család élő és elhunyt tagjaiért este: Marinkó Györgyné, Szegedi Margit és Marinkó György	Nagyböjt 2. vasárnap Szervita rend alapítói
18.	Hétfő		Szent Bernadett
19.	Kedd		Szent Zsuzsanna
20.	Szerda	Hálaadó szentmise	Szent Leó
21.	Csütörtök		Szent Eleonóra
22.	Péntek		Szent Péter székfoglalása
23.	Szombat		Szent Polikárp
24.	Vasárnap	9h: este:	Nagyböjt 3. vasárnap Szent Mátyás apostol
25.	Hétfő		Szent Viktor
26.	Kedd		Szent Gábor
27.	Szerda	Szülőkért	Szent Oszvald
28.	Csütörtök		
29.	Péntek		

... AZ EGÉSZ ÉLET IMÁDSÁGGÁ VÁLNÉK

Ha hallgatni tudnánk Isten szavára, ha figyelni tudnánk az élet sodrára, az egész élet imádsággá válnék, mert egész életünk Isten szeme előtt játszódik le és semmit sem szabad végig élnünk anélkül, hogy előbb fel ne ajánlottuk volna Istennek, önszántunkból és szabadon.

A mindennapi élet egyszerű szavai szolgálnak összekötő jelként Isten és közöttünk. S miképpen a meghámozott gyümölcs héját mihamar eldobjuk, ugyanúgy felhagyhatunk majd egyszer a szavakkal is, hiszen csak kifejezési eszközök, módok voltak. De a szavak kényszerű zubbonyából kiszabaduló csöndes vagy néma imádság sem különítheti el teljesen magát az élettől, mivel éppen a hétköznapi élet az igazi imádság legelső, ősi alapanyag.

IMÁDSÁG EGY SZÁZFORINTOS BANKJEGY ELŐTT

Soha nem értékelhetjük eléggé a pénzt, mert a munka, amelyet képvisel, vérbe és verítékbe került.

Ugyanakkor félelmetes: szolgálunk lehet, de tönkretevéünk is.

„Gazdagságtok megrothad, ruhátokat moly emészti! Aranyotok, ezüstötök megrozsdásodik! Rozsdája vád lesz ellenetek és megemészti testeteket, mint a tűz! Még az utolsó napokban is (ítéletet hozó) kincseket gyűjtöttetek magatoknak. Lám a munkabér, amelyet a földjeiteket learató munkásoktól visszatartottatok, az égre kiált, s az aratók jajszáva a seregek Urának fülébe jut” (Jak 5,2-4).

„Adjátok el amitek van, és osszátok ki alamizsnaként. Készítsetek magatoknak ki nem merülő erszényeket, kifogyhatatlan kincset a mennyben, ahol a tolvaj hozzá nem fér és moly meg nem rágja. Ahol a kincsed, ott a szíved is” (Lk 12,33-34).

Vess egy pillantást e bankjegyre, Uram. Félelmet kelt bennem.

Ismered a történetét és ismered s titkát.

Milyen súlyos az...

Lenyűgöz, pedig nem beszél.

Nem mondja el soha, miféle titkokat rejteget ráncai között...

Nem árulja el soha, mennyi küszködést, fáradságot jelent.

Emberi verejték itatja át, megcsúfolt méltóság, csalódás és emberi vér foltjai szennyezik.

Az ember munkájának súlyos terhe gazdagítja; azt hordja magában, az biztosítja értékét.

Milyen nehéz, Uram, milyen súlyos...

Hatalma alatt élek s félek tőle.

Lelkiismeretét holtak emléke terheli: annyi „szegény ördög” pusztult el miatta, hogy megszerezze, birtokolja bár csak pár órára is, hogy általa némi boldogsághoz, örömhöz, gyönyörhöz: élethez jusson.

Hány kézen keresztül, Uram?

És mi mindent tehetett hosszú, néma útján?

Fehér rózsával bókolt a boldog menyasszonynak.

Vele fizették ki a keresztelési cukrot, s táplálták a rózsás arcú kisbabát, vele vették a kenyeret a család asztalára.

Öregek csendes örömet, fiatalok vidám nevetését ő engedte meg.

Az életmentő orvos tiszteletdíjára őt használták fel, tanuló diákok könyveit szintén ő fizette ki, s az eladó leányt ő ruházta fel.

De küldtek árából búcsúlevelet is.

S fizetett, ha kellett, azért, hogy megöljék még anyja méhében az élő magzatot.

Érte mérték mindig a részegyet nevelő szesz italokat, tiltott filmeket vetítettek gyermekek kárára; ízléstelen lemezt vele nyomattak.

Tolvajokat nevelt a felnőttekből, s rossz útra vitte az ifjakat.

Pár órás gyönyörre ő vette meg az utcalány testét...

És koporsódeszkáért, gyilkoló fegyvertért is vele fizettek...

Örvendetes titkaiban és fájdalmas titkaiban.

Felajánlom néked, Uram, e százfrankos bankót!

Megköszönöm tisztelettel az örömet s az életet, melyet eddig adott, s bocsánatod kérem a számtalan rosszért, amit okozhatott.

De legfőképpen mégis felajánlom neked, Uram, minden emberi munka, minden emberi küszködés és fájó kínlódás fejében, aminek jelképe a földön és ami egy nap végül is megronthatatlan valutává válik, amelyet majd Te váltasz be az örökké való életre...

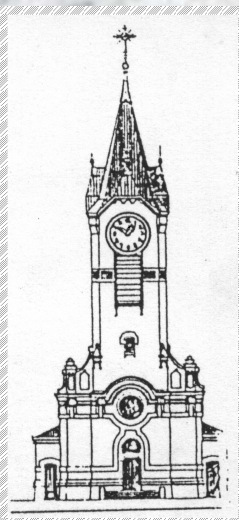
(Szerkesztette: Ábrahám Judit)

(Részletek Michel Quoist: Itt vagyok, Uram! című könyvéből)

Tabu cafe hírek

Minden középiskolás és huszonéves fiataalt, akik egy tea, cappuccino vagy forró csoki mellett szívesen beszélgetnének kultúránk és életünk tabujáról, **szeretettel várunk péntek esténként 19 órától a plébániaudvaron (Felszabadulás u. 89.) található Tabu Cafe -ba.**

Egyházközségi hírek:

Plébániai kormányzónkat, **Liszcai Tamást**, a következő telefonszámokon lehet elérni:

06-30-289-5397, 273-260.

Miserend:

kedd-szombat: 17.⁰⁰

vasárnap: 9.⁰⁰ és 17.⁰⁰

A plébánia ügyfélfogadási rendje:

Keddtől – péntekig: 9⁰⁰ - 12⁰⁰ -ig.

A röszei plébániahivatalt ezentúl mobiltelefonon is hívható: **06-30-359-1050.**

A TEMPLOM ELEKTROMOS HÁLÓZATÁNAK A FELÚJÍTÁSA BEFEJEZŐDÖTT. EZÚTON SZERETNÉNK KÖSZÖNETET MONDANI MINDAZOKNAK, AKIK ADOMÁNYAIKKAL SEGÍTETTÉK A KÖLTSÉGEK FEDEZÉSÉT.

A házszenteléseket Röske belterületén, kedden és csütörtökön végezzük 13.30 és 16.30 óra között, illetve szombaton 9 és 12 óra között. Szombatra várjuk azoknak a jelentkezését is, akik hét közben nincsenek otthon, így számukra csak ez az időpont a megfelelő. Bejelentésüket megtehetik a plébániahivatalban személyesen, vagy a plébánia mobiltelefonszámán (30/359-1050) hívás vagy sms útján, illetőleg a roszkeplebania@citromail.hu e-mail-címen.

A nagyböjti időszakban péntekenként a szentmise előtt fél 5 órai kezdettel keresztutat végzünk a templomban.

Tájékoztatásul közöljük, hogy 2008-ban az egyházközségi hozzájárulás mértéke 18 év felett: 2.000 Ft/fő, mely befizethető személyesen a plébániahivatalban vagy postai csekkel ill. átutalással, az alábbi számlaszámra: SZŐREG ÉS VIDÉKE TKSZ 57400028-11065735.

A HÁZSZENTELÉSEK TERVEZETT MENETRENDJE RÖSZKE BELTERÜLETÉN

időpont	utcák
Február 12. kedd	Vasvári, Szél és Ságvári utca
Február 14. csütörtök	Dózsa György utca, Tisza sor
Február 16. szombat	Szegfű utca, Táncsics utca
Február 19. kedd	Felszabadulás utca 1-60. sz., Tisza sor
Február 21. csütörtök	Felszabadulás utca 61-120. sz., Tisza sor
Február 23. szombat	
Február 26. kedd	Felszabadulás utca 121-180. sz., Tisza sor
Február 28. csütörtök	Felszabadulás utca 181-250. sz., Tisza sor
Március 1. szombat	Kossuth, Bem, Szántó Kovács, Ady és Dobó utcák

A tanyai körzetekben a házszenteléseket február 15.-től kezdve végezzük.

Börcsök Eszter rovata

Elgondolkodtató!!!**Tanulságos történetek!**Feltétel nélküli szeretet

Ez a történet egy katonáról szól, aki hazatért a vietnami háborúból.

San Francisco-ból telefonált haza szüleinek.

- „Anya, apa, megyek haza. Valamit még meg kell kérdezniem. Itt van velem a barátom, szeretném, ha velem jöhetne ő is hozzánk.”

- „Természetesen” - válaszoltak a szülők - „szívesen látjuk őt is”.

- „Valamit még tudnotok kell.” - folytatta a fiú - „Az én barátom súlyos sebesüléseket szerzett. Egy aknára lépett, elvesztette egyik kezét és lábát. Nincs neki hova menni, és én nagyon örülnék, ha velünk lakhatna.”

- „Ez borzasztó fiam. Természetesen szívesen segítünk neki lakást keresni.”

- „Nem, apa, anya. Azt akarom, hogy velünk lakjon.”

- „Fiam,” - válaszolt az apa - „nem tudod, mit kérsz tőlünk.”

„Valaki ilyen hátrányokkal óriási gondokat okozna nekünk. Van nekünk egy életstílusunk, csak nem várod tőlünk, hogy miatta azt csak úgy megváltoztatjuk.

Szóval gyere haza, de azt a srácot felejtse el. Bizonyára képes lesz magáról egyedül is gondoskodni.”

A fiú rögtön letette a telefont és többször már nem jelentkezett.

Pár nap múlva a szülőket San Francisco rendőrségéről hívták.

A fiuk leugrott egy felhőkarcoló tetejéről és szörnyethalt.

A rendőrség öngyilkossággként zárta le az esetet.

A kétségbeesett szülők azonnal repülőre szálltak, hogy azonosítsák fiuk holttestét.

Felismerték őt, és megdöbbenéssel vették tudomásul, hogy a fiuknak hiányzott az egyik keze és lába.

E történet szereplői olyanok, mint sokan közülünk.

Nagyon egyszerű dolog szeretni a szép, vidám embereket, de nem szeretjük azokat, akik valamiben hátráltathatnának bennünket, vagy a kényelmünket veszélyeztetnék.

Szívesen feledkezünk meg azokról, akik nem egészségesek, szépek vagy elég ügyesek.

Legyen bátorságunk nem elfordulni azoktól, akiknek szükségük van a segítségünkre, próbáljuk meg nem becsukni a szemünket hiányosságuk láttán.

Hisz senki nem tudhatja közülünk, mikor fogunk mások segítségére szorulni, nem tudhatjuk, hogy holnap nem vár-e ránk valahol egy „akna” esetleg egy elsuhanó autó, vagy alattomos betegség képében...

Nem szabad megfeledkezni arról az ajándékról, amit úgy hívnak, BARÁTSÁG, mert az igaz barátok minket olyannak szeretnek, amilyenek a valóságban vagyunk, még ha nem is vagyunk tökéletesek, a legszebbek, a legügyesebbek.

AZ IGAZ BARÁTSÁG AJÁNDÉK.

Az igaz barát meg tud nevetetni, tud buzdítani, meghallgat és kinyitja nekünk egész szívét.

KÉRDEZZ-FELELEK

A SZEKTÁKRÓL

A Hit Gyülekezete

(rövidítve: HGy)

A Hit Gyülekezete hazánkban nem tagja az Ökumenikus Tanácsnak, ezt a közösséget a történelmi egyházak szektának tekintik!

1. Mit nevezünk szektának?

A **szekta** szó a latin 'sequor', követni szóból származik, a többségi felfogással szembeforduló vallási irányzat követőit jelöli.

A **Keresztény Egység Titkársága** néhány más szervezettel együtt így határozta meg a **szekták** fogalmát: „Olyan vallási közösségek, amelyek valamely nagy kultúra vallási közösségének tanaiból és gyakorlatából származtatják magukat, de azzal mégsem kívánnak azonosulni”.

Vagyis a szekták legfőbb ismertető jegye a „**kontra-jelleg**”, a kiindulásul vett közösség hátbatámadása. **Keresztény jellegű szekták** esetében a megtámadott tanítás és gyakorlat a hagyományos kereszténység, a **történelmi egyházak** tanítása, élete, gyakorlata, ami együtt jár az üdvösségre vonatkozó tanítás torzulásával és egyfajta elit-tudattal: a szekta leszűkíti az üdvösség lehetőségét követőinek körére.

A Hit Gyülekezetének szekta-jellegét épp az egyház folyamatos történetének merev megtagadása és **az ökumenizmus teljes hiánya** bizonyítja. Az Úr Jézus az ő követőinek (az egyháznak) **egységét** akarta (vö. Jn 17,21), ennek az egységnek a szétzilálása semmiképp sem felelhet meg Krisztus eredeti szándékának.

2. Hogyan keletkezett a szekta?

Ami a közvetlen eredetet illeti, magyar irányzatról van szó. A gyülekezet alapítója **Németh Sándor**. Előbb katolikus volt, teológiát is tanult, majd a reformátusok között (mint később emlegette) megkapta a „Szentlélek keresztségét”. 1978-ban újra felvette a vízkeresztiséget. 1979-től önálló imacsoportot szervezett. A csoport tagjai eleinte az **Isten gyülekezete** elnevezésű közösségen belül tevékenykedtek, majd a nyíregyházi alapítású, metodista jellegű Magyarországi Evangéliumi Testvérközösséggel és külföldi szabadkeresztény közösségekkel kerestek kapcsolatot,

végül 1989 májusában nyerték el a törvényes elismerést. Kiadványaikból kiderül, hogy a külföldi **újpünkösdisták mozgalommal** állnak rokonságban.

3. Mit tartanak Jézusról?

Elfogadják a Szentháromságot, az Ige örök létezését, s hogy a Szentlélek isteni személy, de utóbbit Szent Szellemnek nevezik. Németh szerint a Szent Szellem Máriában isteni magot helyezett el (vajon ezt a mítoszok elképzelései szerint kell érteni?!), amiből az **ember-Jézus** született, épp ezért Mária nem volt istenszülő, csak emberszülő. A gyülekezet (babiloni eredetű) bálványimádásnak tekinti „Mária és kisjézuska” kultuszát, ugyanígy az eucharisziát és a szentek tiszteletét is.

4. Hogyan fogadják a Szentírást?

A Szentírás központi jelentőségű náluk, azonban sajátos, szektás biblia-értelmezéssel dolgoznak. Nem az eredeti szövegre kíváncsiak, vagy arra, hogy mit is akart mondani az ősegyház, hanem azt keresik, személy szerint mit mond nekik az Írás. Mintha a tévedhetetlenség a hallgatóra – értelmezőre vonatkozna. Pedig a sugalmazás a szent írókra érvényes (vö. 2 Tim 3,16), az egyéni átértelmezés már egyfajta új evangéliumot feltételez, ami szent Pál szerint lehetetlen (vö. Gal 1,9), s az egyéni találgatások végeleáthatatlan zsákutcájába viszi az igehirdetést.

5. Mennyiben keresztények?

Mivel elfogadják a Szentháromságot, **keresztények**. Ugyanakkor, bár megvan náluk a Szentháromság nevére történő keresztség, ennek jelentőségét elhomályosítja náluk a „Szentlélek keresztsége”, az eucharisziát pedig bálványimádásnak tekintik, így még az a két szentség is, amely megmaradt a reformáció közösségeiben, háttérbe szorul, a pünkösdi elem hangsúlyozásával egyensúlyvesztés következik be.

6. Mit mondanak a Katolikus Egyházról?

A gyülekezet a maga létét a történelmi egyházak, főleg a Katolikus **Egyház elleni kritikával** kívánja megalapozni, utóbbit - Jehova Tanúi mintájára - egyenesen Babilonnak, „a paráznák anyjának” titulálja (Jel 17,6-ra hivatkozva, ami a szentírási hely abszolút félreértelmezése).

7. Miben áll az emberek üdvössége?

A Hit Gyülekezete saját tagjait prófétáknak és **szenteknek** - az üdvösség várományosainak - tekinti, épp ezért van az, hogy nem hajlandó párbeszédet kezdeni más, úgymond bűnös

közösségekkel, akiknek sorsa kárhozat. Valójában Isten Szent Pál szerint „azt akarja, hogy minden ember üdvözljön” (1Tim 2,4), tehát egyetlen közösség sem zárhat ki másokat az üdvösségből.

8. Miért nem fogadhatjuk el tanításukat?

1. Nincs új a nap alatt. A **nesztoriánus eretnokség** a Kr. u. 5. században ugyanígy tagadta Mária istenszüloi méltóságát, és (bár elfogadta az Igét mint 2. isteni személyt) tagadta az Ige megtestesülését és Krisztus isteni mivoltát. Ez tér most vissza. Úgy látszik, ebben a kérdésben a Hit Gyülekezete számára már nem kiindulópont a Szentírás, pedig abban ezt olvassuk: „az Ige testté lett” (Jn 1,14). S mivel a Fiú, az Ige a megtestesülés után is Ige maradt, a kalcedoni zsinat (451) joggal mondta azt, hogy az Ige az isteni és az emberi természetet egyetlen személyi egységbe ölelte.

2. Szót érdemel a **Szent Szellem** emlegetése is. Ez a szóváltoztatás ma, a „szellem-hit” (a spiritizmus) korában nem szerencsés: egyeseket könnyen vezethet a Szentlélek isteni személy voltának megkérdőjelezéséhez.

3. De tegyük félre az elnevezés kérdését. A Hit Gyülekezete tévesen fogja fel a Szentlélek **szerepét** is. Vajon az Úr Jézus a Szentlelket nem azért adta-e a tanítványoknak, hogy alakítsák, gyógyítsák, **építsék a közösséget** (vö. Jn 20,22)? A lelki adományok „egyediesítése”, magánkiváltsággá formálása semmiképp sem Krisztus elgondolása.

4. Ami **Máriát** illeti, az **Igénék** adott emberi testet (ha egyszer az **Ige** testesült meg), tehát az Efezusi Zsinat joggal nevezte Istenszülőnek. Egyébként már maga a rokona, Erzsébet is „Uramnak anyja”-ként emlegeti, az Úr kifejezés pedig Istennek jár ki a bibliában. Az Úr Jézus - Jánossal együtt - valamennyiünket Mária fiaivá tett (vö. Jn 19,26), joggal szeretjük és tiszteljük tehát. A Mária-tiszteletnek lehetnek túlzásai, de a Katolikus Egyház a Szűzanyát sohasem tekintette istennőnek és sohasem imádta.

5. Az egyház ugyanígy sohasem imádta a szenteket sem, még kevésbé képeiket. **A szentek példaképeink** az üdvösség felé vezető úton. Szent Pál szerint a szeretet az örökéletben is megmarad (vö. 1Kor 13,8), ez érteti meg, hogy az üdvözültek sorközösségben maradnak velünk, s ezt fejezzük ki azzal, hogy megszólítjuk őket, szeretetüket, közbenjárásukat kérjük.

6. Németh Sándor azt írja: „Üdvözítő Egyház nincs. Az üdvösség a Jézus Krisztussal a Szentlélek által megvalósuló személyes kapcsolat gyümölcse” (Új Exodus 1/33). Azonnal felvetődik a kérdés: ha nincs szükség az egyházra, mint közvetítő eszközre, akkor **miért alapított Krisztus egyházat** (vö. Mt 16,18), miért készítette fel vezetői feladatokra az apostolokat, miért adott nekik lelki hatalmat?

7. A katolikus egyház és Babilon azonosítása tévedésen alapszik, hiszen a Jelenések könyve a **pogány** római birodalmat illetve efféle jelzőkkel. A 2000 éves egyház tagjainak lehettek, voltak is jócskán hibái, ebből azonban nem következik, hogy az egyház **egésze** bűnös. Krisztus megígérte egyházának, hogy vele marad a világ végéig (vö. Mt 28,20), s hogy a „pokol kapui sem vesznek erőt rajta” (Mt 16,18), vagyis az egyház sohasem válhat nem egyházzá, ahogy azt a gyülekezet feltételezi. Krisztusnak ezt az ígértét épp olyan komolyan kell vennünk, mint mondjuk

világvége-előrejelzéseit. Emellett persze örökös feladat marad számunkra a bűnbánat és a megújulás.

8. A gyülekezet öntömjénezése nem új a nap alatt: a **farizeizmus** visszatérése, másrészt a katarista mozgalmak felújítása (a **katharosz**, tiszta görög szóból). Pedig Jézus világosan megmondta: „Aki magát felmagasztalja, azt megalázzák” (Mt 23,12).

9. A Hit Gyülekezete új keresztény életstílust: örömet, „bővülködést”, sikert, gazdagságot hirdet, ezért is vet be minden élménykeltő eszközt: éneket, zenét, táncot, extázist. Az evangélium tényleg örömhír, helye lehet az élménykeresés új, akár modern formáinak is. A keresztény istentisztelet középpontjának azonban mégis a **szentmisének** kell maradnia, hiszen Krisztus „önmagát adta tiszta áldozatul Istennek” (Zsid 9,14).

10. A rendkívüli adományoknak (karizmáknak) fontos szerepe lehet a keresztény életben, mégsem feledhetjük: Szent Pál szerint a **legfőbb adomány a szeretet** (1 Kor 12,31), amihez a napi élet prózai terheinek a felvállalása is hozzá tartozik.

11. A gyülekezet önmaga igazolására látványos **gyógyításokra**, ördögűzésekre hivatkozik. Pedig egy-egy jel még nem bizonyíték, az evangélium szerint az álkrisztusok is „jeleket visznek végbe” (Mt 13,22). Mindenesetre, a jeleket követelők (Mt 12,39) elfeledkeznek arról, hogy Krisztusnál a gyógyítás nem öncél, hanem Isten szeretetének és uralmának jele (Lk 11,20), amely nem választható el a keresztény élet egészétől.

9. Mivel keltenek ellenszenvet?

A Hit Gyülekezete a betegséget Isten büntetésének, a gyógyulást a Szentlélek jelének tekinti. Pedig a betegség elfogadása is benne van Isten terveiben. Egészség (vagy akár mindenféle evilági bővelkedés) és áldás illetve betegség és bűn azonosítása **őszövségi felfogást** tükröz. Jézus elveti ezt az egyenlőségjelet (vö. azt mondja a vakonszületettéről: „Nem vétkezett, sem ő, sem pedig szülei”, Jn 9,2), a javakban bővelkedést pedig egyenesen evangélium-ellenesnek tekinti (vö. Lk 12,21).

10. Hányan vannak?

Magyar szektáról lévén szó, csak a hazai létszámról adhatunk számot: mintegy néhány százvezren lehetnek.

11. Hogyan térítenek?

Főiskolákon, kollégiumokban leszólítják a fiatalokat, a „jó ügy” érdekében a „hitgyülis” fiatalok nem riadnak vissza egy kis flörtöléstől sem. A nagy egyházak, főleg a Katolikus Egyház tagjaira vetik ki hálójukat, legfőbb módszerük annak lejáratása, s valamiféle feltételeket nem követő hit lehetőségének felvillantása.

(Kiadja a Logosz Munkacsoport egyházi jóváhagyással.)

(Összeállította: Ábrahám Judit)

Juci ünnepi receptjei

„Valentin napi és farsangi recept”

ALMÁS-TÚRÓS FÁNK

Elkészítés:

A tojásokat szétválasztjuk, a sárgáját kikeverjük a cukorral, túróval, liszttel, zabpehellyel, sütőporral, sóval, a fűszerekkel és a citromlével, majd 15-20 percet állni hagyjuk. Az almát megpucoljuk és a reszelő nagyobb lyukú részén belereszeljük a tésztába. A diót mozsárban darabosra törjük, és azt is a tésztához keverjük. A tojásfehérjéket kemény habbá verjük (hogy könnyebben menjen, egy csipet sóval segíthetünk), és finoman a tésztához forgatjuk. Egy serpenyőben olajat hevítünk, és kanállal szaggatunk bele a tésztából. Közepes tűzön sütjük, hogy a tészta belseje is átsüljön. Ha szép barna, és a belseje is átsült, papírtörülközőre szedjük, hogy leitassuk a felesleges olajat, és porcukorral megszórva tálaljuk.

Hozzávalók:

- 3 kisebb alma
- 25 dkg (1 doboz) túró
- 4-5 evőkanál liszt
- 3-4 evőkanál zabpehely
- 3 tojás
- 4 evőkanál cukor
- 1 csomag vaníliás cukor
- 1 teáskanál sütőpor
- 1 csipet só
- Fahéj
- Citromhéj
- Egy fél citrom leve
- 1 marék dió

VALENTIN NAPI SAJTOS HÚS

Elkészítés:

A csirkemelleket kiklopfoljuk, sózzuk, borsozzuk, majd mintha rántott húst készítenénk, lisztbe, felvert tojásba és a reszelt sajtba panírozzuk. Egy hőálló edénybe egymásra rakjuk a szeleteket, majd nyakon öntjük a tejszínnel. Alufóliával lefedve közepes tűzön kb. 40 percig sütjük. Összeáll, és ha kicsit hűl, jól szaggatható szív alakú formákkal. Burgonyapüré vagy zöldséges rizs illik hozzá leginkább. És zellersaláta almával és borral megbolondítva.

(Összeállította: Szűcs Judit)

Jó étvágyat!

Kalendárium

Február 8.

EMILIÁNI SZENT JEROMOS

Velence, 1486. +Somasca, 1537. február 8.

Azt a kort, amelybe a velencei patrícius-fiú, Girolamo (Jeromos) Miani beleszületett, szellemi téren a reneszánsz virágzása jellemezte, mely az antik kultúra értékeit új életre keltette. Az irányzattal a pápaság is szövetségre lépett, bár a vallási életnek ez nem mindig tett jó szolgálatot. A kor politikai arcát a gyakori, olykor vad háborúskodás szabta meg: a habsburg Spanyolország és Franciaország, vagy az Egyházi Állam és egyéb itáliai fejedelemségek, városköztársaságok és nemesi családok Észak-Itáliát ismételten lángba borították. A harcokba a tengereken uralkodó büszke Velence is alaposan belekeveredett. Az erkölcsök eldurvulása, egész országrészek kipusztulása, a nép elszegényedése, a közigazgatás, a jog és az egészségügy zűrzavara lett a következmény. Az apokaliptikus lovasok, a háború, az éhség, a pestis és a halál – akiket Dürer Albert éppen akkoriban metszett látomásos erővel fába – pusztítva járták be a messzi tájakat és népeket.

A harcra és kalandra éhes ifjú Jeromos korán belesodródott e véres viszályokba. Szülővárosa rábízta a Piave felett őrködő kis erőd, Castelnovo védelmét a Velence és I. Miksa császár között kitört háborúban. S történt, hogy a császáriak egyik rajtaütése alkalmával, 1511 augusztusában alulmaradt és fogságba került. Ez bizony súlyos csapás volt magasan szárnyaló reményeire és evilági tettvágyára. A rabságban viszont mélyreható változás következett be lelkében. A börtön csendjében és magányában magába szállt, a kegyelem megragadta. Hasonló történt vele, mint tíz évvel később Loyolai Ignáccal, amikor sebesülése után a betegágyban magába szállításra és megtérésre használta föl idejét: a világi gondoskodású, harcias és hírvágyó katonából Krisztus szenvedélyes harcosa lett, telve az Isten és a felebarát iránti szeretettel. Egy hónapi fogság és a csodás, a Szűzanya által kieszközölt szabadulás elegendő volt arra, hogy átformálja őt: Annak követője lett, aki abban az időben is a szenvedő és gondok közt vergődő emberekben mutatkozott meg.

Jeromos egy ideig még önvizsgálatot tartott, és készülődött a hősi keresztény hivatásra. Három évig volt Castelnovo községi előljárója. Ez alatt sokat vezekelt és a felebaráti szeretetet gyakorolta. Azután határozottan, éretten és visszavonhatatlanul rálépett a Gondviselés által mutatott útra. Velencében fölkészült a papságra, és 1518-ban, harminckét évesen fölszenteltette magát. Most már megvolt minden föltétel karitatív életműve számára. Ettől fogva Isten szolgálatába állította önzetlen munkáját, fáradhatatlan buzgalmát és odaadását.

1528-ban, amikor hazájában éhínség és járvány tombolt, kézzelfoghatóan megnyilatkozott bátor áldozatkészsége. Minden holmiját az ínségeseknek ajándékozta, éjszaka eltemette az utcán heverő halottakat, és ápolta a beteget, egész addig, amíg maga is megkapta a kiütéses tifuszt. Ha rabsága a szerzetesi élet előkészületi ideje volt, ez a betegsége a noviciátus lett a keresztény tökéletességre való törekvéséhez.

Fölgyógyulása után 1531-ben lemondott minden tulajdonáról. Teljesen a szegényeknek szentelte magát, mégpedig az árva gyermekeknek, akik – szomorú képe ez a kornak – csapatosan kószáltak mindenfelé. Otthont és munkát szerzett nekik. A Szent Rókus-templom melletti házba gyűjtötte őket, egyszerű ételmezést, vallásoktatást és a rendszeres munkára való fölkészítést kaptak. A velencei kormányzat támogatta fáradozásait, hiszen a közjót szolgálta, és 1531-ben az árvák rendelkezésére bocsátotta a „gyógyíthatatlanok ispotályát”.

Ez a siker arra ösztönözte, hogy működését kiterjessze Velencén túl egészen Milánóig. Több városban árvaházakat alapított, gondjába fogadta a veszélyeztetett leányokat, ápolta a betegeket, és hitoktatásban részesítette a falusiakat.

Példája más, nemes gondolkodású embereket is megmozgatott, akik segítették vállalkozásaiban. Együttélésük rendezésére és megalapozására, de azért is, hogy a kibontakozó szeretetműnek világos szabályozást adjon, leghűbb segítőit szerzetesi közösségbe fogta össze. Ebben támogatta őt Chieti püspöke, a későbbi IV. Pál pápa. Egy 1528-ban alapított, 1540-ben jóváhagyott, az Ágostonos regulát követő férfirend jött így létre, amely Itáliában ma is működik, s amelyet anyaháza után szomaszkai rendnek neveznek. Árvaházak, szegény-otthonok, kórházak és diákotthonok fenntartása a munkaköre.

A pestis ismét dühöngeni kezdett, és a szeretetnek immár 51 éves apostolát semmi sem tarthatta vissza, hogy a szeretet csatájának első vonalában küzdjön. A szerencsétlen áldozatok ápolása közben őt is megtámadta a szörnyű ragály. Istenben remélő bizalommal fogadta el. Keresztény derűje, amely egész életén át lendülettel töltötte be, töretlen maradt, állandóan vidám arca most sem sötétedett el. Amikor már halálán volt, még egyszer lelkére kötötte társainak, hogy kövessék a keresztet, az evilági dolgokat kevésbe vegyék, a szegényeket, az elhagyottakat meg a betegeket szeressék, és egyetértésben, szeretetben éljenek együtt. Lényegileg a szellemi végrendelete ez, amely nemcsak szerzetestársainak szól. Szemét és kezét az ég felé emelve a „Jézus és Mária” szavakkal halt meg 1537. február 8-án, Somascában.

Egy tisztán látó emberbarát és nagyszívű jótevő távozott vele a földről, de a katolikus reform apostolaként tovább sugárzott a hitújítás idején. Példakép lett, aki a maga korában és környezetében izzó szívvel és gyakorlati érzéssel közelítette meg az emberi nyomorúságot, és derűsen, feltétel nélkül Krisztusnak élt. A saját korára szabott, de minden időben érthető és követhető példát hagyott az Egyháznak a szent és karitatív életről.

XIV. Benedek pápa 1747-ben boldoggá, XIII. Kelemen húsz évvel később szentté avatta Emiliáni Jeromost. XI. Pius 1928-ban a szomaszkaiak négyszáz éves jubileuma alkalmából az egész Egyház számára az árvák és a szülői szeretetet nélkülöző gyermekek védőszentjévé emelte.

Ünnepét 1769-ben vették föl a római naptárba, július 20-ra. 1969-ben a halála napjára, február 8.-ra tették át.

(Összeállította: Kiss Gábor)

Elmélkedés a rózsafüzér titkaihoz

DICSŐSÉGES OLVASÓ

2. aki a mennybe fölment

Báránfelhők, évtizedek, évszázadok, két évezred történelme takar el szemünk elől. „Mit álltok itt égre emelt szemekkel? Ez a Jézus, aki közületek fölment a mennybe, úgy jön el ismét, ahogy szemetek láttára a mennybe szállt.” (ApCsel 1,11) azóta tudjuk, „az odafönt valókat”

kell keresnünk (vö. Kol 3,1). Hála Istennek, nincs olyan mélység, pokol, bezárt börtöncella, szenvedés, sikertelen emberi sors, amelyből ne lenne felemelkedés, minden hely, minden idő, minden személy alkalmas „létra”, amely az eget éri, és Istennek angyalai fel és le járkálnak rajta. Erről hallotta Jákob az Úr szózatát: „Kiterjedsz nyugatra és keletre, északra és délre... Íme én veled leszek, s őrződ leszek, bárhová mégy” (Ter 28,15). A Pantokrátor, az Atya jobbán ülő Fiúisten képe kísér minket is, bárhová megyünk, bármibe fogunk, bármit akarunk, hogy völgyek közül, pincék mélyéről, sötétből és jéghegyek közül a mennyi csúcsok fenségére érkezzünk!

Alkotni vagyunk, nem dicsérni.
Gyerekeink sem azért vannak,
Hogy tiszteljenek bennünket
s mi, Atyánk, a te gyerekeid vagyunk.
Hiszünk az erő jó szándékában.
Tudjuk, hogy kedveltek vagyunk előtted,
akár égből laksz, akár tejből,
a nevetésben, sóban, vagy mibennünk.
Te is tudod, hogyha mi sírunk,
ha arcunk fényét pár könnycsepp kócolja,
akkor szívünkben zuhatagok vannak,
de erősebbek vagyunk gyöngé életünkbenél,
mert a fűszálak sose csorbulnak ki,
csak a kardok, tornyok és ölő igék.
Most mégis, megfáradván
dicséreteddel keresünk új erőt
s önmagunk előtt is térdet hajtunk, mondván:
Szabadíts meg a gonosztól.
Akarom.

(József Attila: Imádság megfáradtaknak)

Ének: Apostolok pünkösdnap... (SZVU 98/3)

Viccek:

- Jean, milyen hangokat hallok a magasból?
- Bégetnek a báránylehők, uram.

Két régi barát beszélget:

- Mondd, Pista, és maradt még valami a feleséged hozományából?
- Hogyne, az anyósom!

- Képzeld, apa lettem.
- Akkor miért vagy így letörve?
- A feleségem még nem tudja.

Éppen lefeküdtünk volna, mikor az asszony szólt, hogy ég a lámpa a garázsban. Kinézek, és látom ám, hogy négy markos legény serényen hordja kifelé a cuccaimat, aztán rakják az utcán ácsorgó teherautóra, ezerrel. Kapom a telefont, hívom az őberhét, de azt mondja egy zsernyák, hogy momentán egy szabad kocsijuk sincs, de nyugi, amint lesz, jönnek, és már le is tette.

Nekem meg a fejem tetejébe akadt az adrenalin azonnal, úgy hogy ismét felhívtam a szervet. Mondom neki, az előbb telefonáltam, hogy jöjjenek, de már nem kell sietniük. Ugyanis fogtam a puskámat, lepuffantottam mind a négyet, helyszínelni meg tényleg ráérnek később is. No, le se tettem a kagylót, négy rendőrautó már ott is volt a házunk előtt, plusz a mentő. El is kapták a betörőket ízibe.

Az egyik rendőr, aki velem is hajlandó volt szóba elegyedni, megjegyezte:

- Mintha azt mondta volna, hogy lelőtte mind a négyet.
- Mire én:
- Maguk meg valami olyasmit, hogy nem tudnak küldeni senkit...

A világon van egy ország.

Ebben az országban van egy város.

Ebben a városban van egy ház.

Ebben a házban van egy kislány.

Ennek a kislánynak:

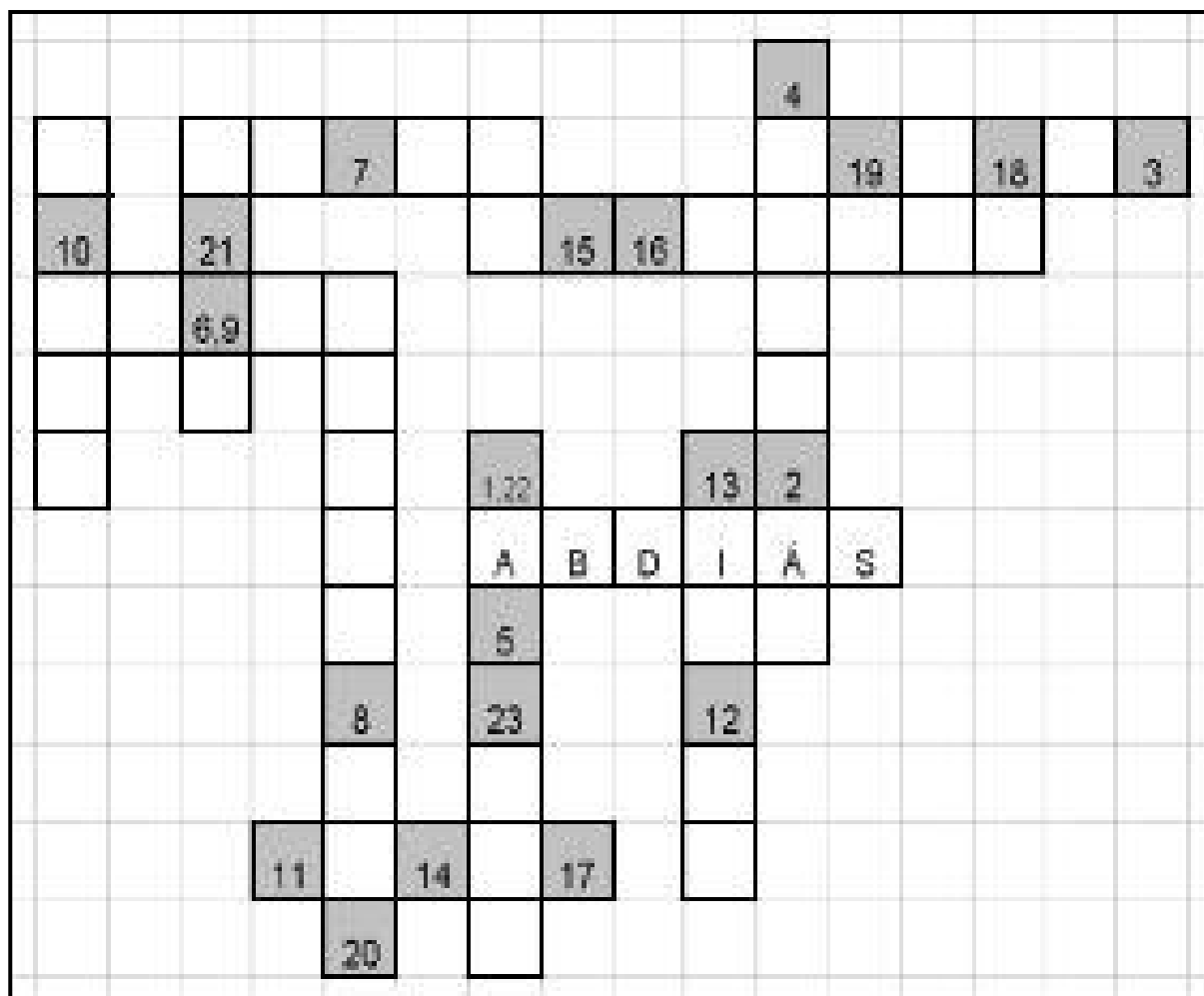
- bezárták az iskoláját,
- az anyukáját kirúgták a munkahelyéről,
- az apukáját leszázalékolták,
- nagymamája súlyosan beteg, éveken belül el is végzik az operációt,
- a közeli kórházat megszüntették,
- a városba vezető vasutat felszámolták...

Na, melyik országban lakik a kislány?

Találós kérdés!?

Rejtvény!!!

Helyezze el a tizenkét ószövetségi próféta nevét az ábrában, majd olvassa össze a kiemelt négyzetek betűit a számozás sorrendjében! Így az alábbi gondolat befejezését kapja: "Mindaz, aki él és!"

ABDIÁS, AGGEUS, ÁMOSZ, HABAKUK, JOEL, JÓNÁS, MALAKIÁS, MIKEÁS, NÁHUM, OZEÁS, SZOFONIÁS, ZAKARIÁS

A rejtvényre adott megfejtéseiket **február 24-ig** várjuk. Leadhatók a sekrestyében, a „Csodatévő” szerkesztőinél, a „Csodatévő fillérek” perselybe vagy Interneten.

Előző rejtvényünkre csak egy helyes megfejtés érkezett!

Schreiber Frigyes

A januári rejtvényünk helyes megfejtése:

„Ne féljetek, maga az Isten jön el, hogy szabadulást hozzon nektek”

CSODATÉVŐ

A röszei egyházközség havonta megjelenő lapja

Szerkesztette: Ábrahám Judit, Börcsök Eszter, Kiss Gábor, Szűcs Judit

Nyitóoldal képeit rajzolta: Kohn Róbert

Lektorálta: Liszkai Tamás plébániai kormányzó

E-mail: csodatevo@citromail.hu